

det virkelig omfatter baade alle de Lande og alle de Rettigheder, som have. Jeg kommer siden, ved at berøre Endringsforslagene, til nærmere at omhandle, hvorvidt dette fuldstændig er udtrykt i selve Forslaget; her nævner jeg alene, at man ikke kan Andet end billige, at en saadan Udtalelse finder Sted, og at den selvfølgelig, forsaavidt som den maatte kunne bestaae med Opnaaelsen af Hensigten, beholdes. En anden Bevæggrund er af den samme Rigsdagsmand angivet at være, at man derved vilde tilkjendegive, at den gamle Forplantelse af Kronen, der ved Overgangen til Prinds Christian vil komme til at finde Sted, er den, som Prinds Christian skylder, at Han og Hans mandlige Afkom kaldes til Thronen. Forslagsstillerne have meent, at al den Glæde og Tryghed, som en gammel Besiddelse giver, derved vil opnaaes, og at den Familie, som nu kaldes til Thronen, ogsaa derved skulde finde sig forpligtet til at erkjende og i Gjærningen vise, at det er det danske Folk og dets Konge Tak skyldig derfor. Dette er en Pietetsfølelse, og da jeg nærer megen Agtelse for Følelser af dette Slags, saa maatte ogsaa dette være en Bevæggrund for mig til at tiltræde det andet Hovedforslag, og jeg ansaae det for rimeligt, at ogsaa Flere af Rigsdagens Medlemmer foruden de 6 Forslagsstillere kunde dele saadanne Følelser, og altsaa heller vilde tiltræde dette Forslag end noget andet. Da jeg anseer det for at være af Bigtighed, at Tilkjendegivelsen fra den danske Rigsdags Side om dets Samtykke til det, der er foreslaaet, skeer ved saamange Medlemmer af Rigsdagen som muligt, saa holder jeg det ikke for at være noget ringe, om en større Tiltrædelse af Rigsdagens Medlemmer kunde finde Sted ved at gaae over til dette Forslag (Hør!). Nu er der vel af den høitagtede Premierminister ytret, at han finder Betænkelighed ved at tiltræde dette Forslag, fordi det efter hans Formening skulde indeholde noget fra det kongelige Budskab væsentlig Afvigende. Jeg finder imidlertid ikke, at det indeholder, jeg vil ikke engang sige nogen væsentlig, men ikke engang nogen særdeles Afvigelse fra det kongelige Budskab (Hør!), undtagen forsaavidt det Tilfælde, hvorpaa den høitag-

tede Premierminister gjorde opmærksom, og som — jeg følger det ikke — ogsaa var faldet mig ind, og, hvis Mulighed jo ikke lader sig nægte, ligesaa lidt som overhovedet nogen Mulighed, skulde indtræffe, nemlig at Prinds Christian og hans mandlige Afkom skulde uddøe inden Frederik den Tredies mandlige Linie, hvilket da vilde give Anledning til Forviklinger; men jeg maa tilstaae, at naar man paa den Maade vilde gaae ind i Mulighedernes Gebeet, saa veed jeg ikke, hvorledes man skulde kunne komme ud af noget Forhold i Verden (Hør!); thi der eksisterer en saa stor Usandsynlighed for, at et saadant Tilfælde skulde møde, at jeg troer, Enhver med frelst Samvittighed kan gaae denne Mulighed imøde. Med Undtagelse heraf kan jeg saaledes ikke antage, at der finder nogen synderlig Forskjel Sted imellem det Kongelige Budskab og dette Forslag (Hør!).

Jeg henvender mig nu til de af mig stillede Endringsforslag. Det første af disse — den meget ærede Forslagsstiller (Fischer) har jo nu frasældet sit under Nr. 4 fremsatte Endringsforslag — gaar ud paa, at den Passus, som Linie 17 begynder „med samtlige nu dertil efter hvilken som helst Adkomst hørende og dermed forbundne Lande og Rettigheder som et til alle Læder uoploseligt Hele“ skulde gaae ud, og i Sammes Sted sættes „og dermed samtlige nu under Deres Majestæts Scepter hørende Lande og de Kronen ifølge hvilken som helst Adkomst tilkommende Rettigheder som et uoploseligt Hele“. Anledningen til, at jeg har foreslaaet denne Forandring, er simpelthen den, at jeg antager, at saaledes som Udtrykkene ere i Forslaget, kunne de give Anledning til en Fortolkning, som kan benyttes paa en aldeles forskjellig Maade. Jeg antager nemlig, at de, som ere den slesvig-holsteenske Sag hengivne — og saadanne vil der jo vel bestandig gives — ville fortolke de brugte Udtryk i Forslaget derhen, at Lehnshertugdømmet Holsteen ikke er indbefattet under det, som agtedes overført paa Prinds Christian. De paastaae nemlig, og Flere ere med dem deri enige, at Lehnshertugdømmet Holsteen hører ikke til den danske Krone, men at det er ifølge en personel, en dynastisk Adkomst, at Kongen tillige besidder Lehnsher-